

SÀPIENS PER AL PORT DE BARCELONA

RMS LUSITANIA [Regne Unit]

Un naufragi de ressò mundial

L'ANY 1915, MENTRE ES DISPUTAVA LA GRAN GUERRA, L'RMS LUSITANIA VA DESAPARÈIXER EN AIGÜES IRLANDESES I MÉS D'UN MILER DE PERSONES HI VAN PERDRE LA VIDA.

EL 7 DE MAIG del 1915, s'enfonsava l'RMS Lusitania molt a prop del cap Old Head of Kinsale, en aigües irlandeses. De les gairebé dues mil persones que hi havia a bord, 1.198 van perdre la vida. El causant del naufragi, considerat el primer atac a un vaixell de civils durant la Primera Guerra Mundial, va ser el submarí alemany Uboot U20. La creació del Lusitania es remuntava a pocs anys enrere, concretament, el 1904, en una drassana escocesa.

Dos anys més tard, va començar la primera de les dues-centes travessies que va fer per l'oceà Atlàntic.

En plena Gran Guerra, la batalla marítima entre els dos bàndols era cada cop més violenta. Segons les lleis marítimes, els submarins podien aturar vaixells comercials considerats sospitosos i registrar-los. Però només després de desallotjar la tripulació els podien destruir.

Winston Churchill, que des del 1911 era primer lord de l'Almirallat

i, per tant, gestionava la Marina Reial Britànica, va tenir una idea que infringia aquesta normativa: condicionar vaixells de transport amb canons amagats preparats per a la guerra. I això va causar una violenta reacció en el bàndol alemany.

El moment de l'impacte

Aquell dia, el Lusitania viatjava de Nova York a Liverpool. Cap a les dues de la tarda, es va produir el primer impacte al buc britànic, en el qual viatjaven majoritàriament nord-americans. I, en qüestió de divuit minuts, i sense deixar temps per desplegar sis bots salvavides dels divuit dels quals disposaven, el vaixell es va enfonsar.

El debat de si aquell vaixell era un objectiu militar legítim va durar tota la guerra, perquè el Lusitania també portava munició i material militar. Una cosa és segura: el seu enfonsament va ser un revulsiu per a les campanyes militars de reclutament nord-americanes.

LA NAU MÉS RÀPIDA

EL LUSITANIA DES DE DINS

Era un vaixell de gran envergadura, feia 239 metres d'eslora. Propulsat per 4 hèlixs, 4 turbines de vapor i 25 calderes, podia viatjar a una velocitat màxima de 25 nusos (uns 50 quilòmetres per hora). Era, en aquell moment, la nau més ràpida destinada a l'ús comercial. Originalment, era de color blanc, amb les quatre xemeneies pintades de negre. Durant la guerra es va decidir pintar-lo de gris perquè fos més fàcil de camuflar. Tenia capacitat per a 2.198 passatgers (separats en tres classes) i 850 tripulants.

LAIA CASERO
Periodista